

Informe sobre el tràmit d'informació pública del projecte circular sobre el tractament de dades personals mitjançant càmeres amb fins de videovigilància que deroga la vigent instrucció 1/2009.

Per resolució de la directora de l'APDCAT de data 26 de febrer de 2025, s'acorda sotmetre a informació pública per un període de quinze dies hàbils, comptats des de l'endemà de la seva publicació al DOGC, el projecte de Circular sobre el tractament de dades personals mitjançant càmeres amb fins de videovigilància que deroga la Instrucció 1/2009, de 10 de febrer de 2009, sobre el tractament de dades de caràcter personal mitjançant càmeres amb fins de videovigilància.

La resolució es va publicar al DOGC de 7 de març de 2025, i l'expedient del projecte de circular es va poder consultar a les oficines de l'APDCAT i al seu web.

En aquest tràmit s'han presentat dos escrits d'al·legacions per part del Sr. Oriol València Bozal. En el primer, amb data 21/03/2025, es formulen un total de tretze observacions i suggeriments. En el segon, de data 28/03/2025, es proposa la incorporació d'un nou article al projecte de circular.

A continuació, es transcriuen literalment les observacions presentades i se'n fa una valoració individualitzada.

1. "1) Article 5.1:

- Redactat actual:

1. Per al tractament d'imatges, o en el seu cas de veus, mitjançant càmeres o sistemes de videovigilància per al compliment d'alguna de les finalitats de videovigilància previstes en l'article 2.e) d'aquesta Circular, cal que concorri alguna de les bases jurídiques previstes a l'article 6.1 del Reglament 2016/679.

- Redactat proposat:

1. Per al tractament d'imatges, o en el seu cas de veus, mitjançant càmeres o sistemes de videovigilància per al compliment d'alguna de les finalitats de videovigilància previstes en l'article **2.g)** d'aquesta Circular, cal que concorri alguna de les bases jurídiques previstes a l'article 6.1 del Reglament 2016/679.

- Motivació:

Les finalitats de videovigilància es regulen a l'article 2.g) de la Circular."

VALORACIÓ

Es tracta d'una errada material del text i es proposa **acceptar** l'al·legació i incorporar-ho al text de la circular.

2. “2) Art. 5.4:

“- Redactat actual:

4. Només es poden captar imatges que puguin revelar l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o l'orientació sexual d'una persona física, si concorre, addicionalment al que s'estableix a l'apartat 1 d'aquest article, alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 del Reglament 2016/679.

La instal·lació i la utilització de sistemes de videovigilància no pot obeir o donar lloc a pràctiques discriminatòries constitucionalment prohibides.

- Redactat proposat:

4. Només es poden captar imatges que puguin revelar l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o l'orientació sexual d'una persona física, si concorre, addicionalment al que s'estableix a l'apartat 1 d'aquest article, alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 del Reglament 2016/679.

Les previsions d'aquest apartat no són d'aplicació a la captació de la imatge de la persona en què, de forma merament accessòria, es puguin tractar trets físics, l'aparença o fins i tot determinats hàbits o comportaments de les persones que puguin considerar-se categories especials de dades.

La instal·lació i la utilització de sistemes de videovigilància no pot obeir o donar lloc a pràctiques discriminatòries constitucionalment prohibides.

- Motivació:

Es proposa mantenir que el tractament accessori de categories especials de dades és legítim, tal com s'efectuava en l'apartat 5.2 de la Instrucció 1/2009. La finalitat d'aquest redactat és evitar que la captació incidental d'una persona amb cadira de rodes o que porta ulleres, pugui ser considerat un tractament de categories especials de dades que faci necessari que la legitimitat del tractament de les imatges captades per les càmeres requereixi acollir-se a una de les circumstàncies de l'article 9.2 de l'RGPD.”

VALORACIÓ

Le Directrius 3/2019 del Comitè Europeu de Protecció de Dades, sobre el tractament de dades personals mitjançant dispositius de vídeo, quan analitza el tractament de categories especials de dades captades per dispositius de vídeo, indica que :

“ Los sistemas de videovigilancia normalmente recopilan cantidades masivas de datos personales que pueden revelar datos de naturaleza muy personal e incluso categorías

especiales de datos. En efecto, los datos aparentemente no significativos recogidos en un principio mediante el vídeo se pueden usar para inferir otra información dirigida a lograr una finalidad diferente (p. ej., realizar un seguimiento de los hábitos de una persona). Sin embargo, la videovigilancia no se considera siempre como un tratamiento de categorías especiales de datos personales. (62).

Ejemplo: Las imágenes de vídeo que muestran a un interesado que lleva gafas o que utiliza una silla de ruedas no se consideran por sí mismas una categoría especial de datos personales.(63)

No obstante, si las imágenes de vídeo se tratan para inferir categorías especiales de datos, es de aplicación el artículo 9. (64)”

El CEPD assenyala que els sistemes de videovigilància poden captar dades personals de diversa naturalesa, entre els quals poden haver categories especials de dades, però que només resulta d'aplicació l'article 9 de l'RGPD si les imatges de vídeo es tracten per inferir categories especials de dades.

D'acord amb aquest criteri, es considera oportú introduir un aclariment en aquest sentit en el redactat de l'article 5.4 del projecte de circular. Ara bé, aquest aclariment no seguirà el plantejament de les al·legacions, que proposen considerar la captació com a incidental o merament accessòria , sinó en el sentit d'aclarir que no es considera tractament de categories especials de dades quan la finalitat del tractament de les imatges no és inferir categories especials de dades.

Per tant, es proposa modificar el text de la proposta de circular en els termes següents:

“Les previsions d'aquest apartat no són d'aplicació quan les imatges i les veus no es tracten per inferir categories especials de dades.”

De tal manera que l'article 5.4 quedaria redactat de la manera següent:

“4. Només es poden captar imatges que puguin revelar l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o l'orientació sexual d'una persona física, si concorre, addicionalment al que s'estableix a l'apartat 1 d'aquest article, alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 del Reglament 2016/679.

Les previsions d'aquest apartat no són d'aplicació quan les imatges i les veus no es tracten per inferir categories especials de dades.

La instal·lació i la utilització de sistemes de videovigilància no pot obeir o donar lloc a pràctiques discriminatòries constitucionalment prohibides. “

3. “3) Art. 5.6.b):

- Redactat actual:

b) La captació d'imatges de la via o lloc públic, llevat que:

- La duguin a terme les forces i cossos de seguretat d'acord amb la seva normativa específica.
- La duguin a terme empreses de seguretat privada d'acord amb la seva normativa específica.
- Es tracti d'una captació incidental per a la vigilància d'edificis o instal·lacions, si resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància de l'edifici o instal·lació.
- Sigui necessari per garantir la seguretat de béns o instal·lacions estratègiques o d'infraestructures vinculades al transport.

- Redactat proposat:

b) La captació d'imatges de la via o lloc públic, llevat que:

- La duguin a terme les forces i cossos de seguretat d'acord amb la seva normativa específica.
- La duguin a terme empreses de seguretat privada d'acord amb la seva normativa específica.
- Es tracti d'una captació incidental per a la vigilància d'edificis, instal·lacions **o d'illes de contenidors de residus ubicades en espais delimitats i tancats**, si resulta inevitable per assolir la finalitat de vigilància **d'aquests espais**.
- Sigui necessari per garantir la seguretat de béns o instal·lacions estratègiques o d'infraestructures vinculades al transport.

- Motivació:

Es proposa aquest afegit d'acord amb allò indicat en el dictamen CNS 21/2022. La instal·lació de càmeres que controlen les illes de contenidors és un fet recurrent i que ha motivat diversos pronunciaments de l'APDCAT. Per aquest motiu, es considera que seria interessant incloure-ho en la nova Circular.”

VALORACIÓ

Certament, el tema de la instal·lació de sistemes de videovigilància en illes de contenidors ha estat objecte de varies consultes a l'APDCAT (CNS 4/2022, CNS 42/2021 CNS 21/2022), i, en general, els dictàmens que s'han emès han conclòs que la normativa vigent no dona habilitació suficient als Ajuntaments per a instal·lar sistemes de videovigilància en espais oberts que formen part de la via pública amb finalitat de controlar i, si escau, exercir la potestat sancionadora respecte de conductes incíviques relatives al dipòsit de residus a les àrees de recollida.

Ara bé, en aquests informes, es feia esment que si el sistema estava instal·lat en espais de recollida de residus perfectament tancats i delimitats i que no comportessin la captació de la via pública, podria haver-hi habilitació legal per a la seva instal·lació.

En qualsevol cas, la inclusió de la redacció proposada, podria induir als municipis a considerar lícita la videovigilància en illes de contenidors instal·lats a la via pública o separats de la mateixa simplement per un tancat.

En el cas de tractar-se de de recintes tancats i delimitats no ubicats a la via pública i en els quals, la captació d'aquesta només sigui incidental, estarien incloses dintre del concepte “instal·lacions” que ja recull la redacció actual de l'article.

En conseqüència, es proposa **rebutjar** l'observació per considerar que aquesta particularitat ja està inclosa en el concepte "instal·lació" de l'article corresponent.

4. 4) Art. 6:

- Redactat actual:

D'acord amb el principi de limitació de la finalitat, les imatges, i si escau les veus, només es poden captar i tractar a través de sistemes de videovigilància per a finalitats determinades, explícites i legítimes.

Les imatges, i si escau les veus, captades per a una finalitat determinada no poden utilitzar-se de manera incompatible amb aquella finalitat.

- Redactat proposat:

D'acord amb el principi de limitació de la finalitat, les imatges, i si escau les veus, només es poden captar i tractar a través de sistemes de videovigilància per a finalitats determinades, explícites i legítimes.

Les imatges, i si escau les veus, captades per a una finalitat determinada no poden utilitzar-se de manera incompatible amb aquella finalitat.

Quan la finalitat no sigui el control laboral, és compatible l'ús de les imatges captades amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones, béns i instal·lacions, per exigir responsabilitats a les persones empleades si els fets presumptament comesos per aquestes estan vinculats a la finalitat del sistema de videovigilància.

També és compatible l'ús d'imatges captades amb fins de seguretat per exercir les potestats d'inspecció i sanció atribuïdes al responsable del tractament.

- Motivació:

Els afegits pretenen establir algunes "presumpcions" de compatibilitat i donar seguretat jurídica.

D'una banda, l'article 14.9 de la Circular es refereix als sistemes de videovigilància per al control laboral, del qual s'infereix que és compatible l'ús de les imatges per exigir responsabilitats a les persones empleades quan les imatges captin la comissió flagrant d'actes il·lícits.

No obstant, no tots els sistemes de videovigilància tenen com a finalitat el control laboral, per la qual cosa es considera interessant preveure la compatibilitat de l'ús de les imatges captades amb fins de seguretat per exigir responsabilitats a les persones empleades, com podria ser el cas d'una persona empleada que sostreu un ordinador.

D'altra banda, també seria interessant incloure en la circular la possibilitat de preveure que les imatges captades amb fins de seguretat poden ser emprades per les administracions públiques per exercir les potestats d'inspecció i sanció. Per exemple, si s'instal·la un sistema de videovigilància que controla una zona delimitada i tancada de contenidors i s'observa que

alguna persona no en fa un bon ús, aquestes imatges s'haurien de poder utilitzar per investigar els fets i sancionar-los si s'escau. Aquesta compatibilitat s'infereix del dictamen CNS 21/2022.

VALORACIÓ

L'article 5.1.b de l'RGPD estableix que les dades han de ser: "recogidos con fines determinados, explícitos y legítimos, y no serán tratados ulteriormente de manera incompatible con dichos fines; de acuerdo con el artículo 89, apartado 1, el tratamiento ulterior de los datos personales con fines de archivo en interés público, fines de investigación científica e histórica o fines estadísticos no se considerará incompatible con los fines iniciales («limitación de la finalidad»);"

Respecte del primer paràgraf que es pretén introduir: **"Quan la finalitat no sigui el control laboral, és compatible l'ús de les imatges captades amb la finalitat de preservar la seguretat de les persones, béns i instal·lacions, per exigir responsabilitats a les persones empleades si els fets presumptament comesos per aquestes estan vinculats a la finalitat del sistema de videovigilància"**.

No sembla oportú introduir amb caràcter general "presumpcions" de compatibilitat, perquè es considera que cal analitzar cada cas concret, amb totes les seves circumstàncies. L'LOPDGDD únicament l'estableix aquesta compatibilitat en el cas que la finalitat del sistema de videovigilància sigui el control laboral i el sistema hagi captat la comissió flagrant d'un acte il·lícit pels treballadors o empleats públics.(article 89 LOPDGDD).

En el cas que la finalitat del sistema de videovigilància sigui la seguretat de les persones i els béns, no caldria declarar la compatibilitat perquè aquesta es dona per se. I en el cas que el sistema de videovigilància tingués una finalitat diferent a la de seguretat i a la de control laboral, no es podria declarar aquesta compatibilitat sense analitzar totes les circumstàncies. Altra cosa podria vulnerar el principi de tractament lleia i transparent de les dades.

Al respecte escau recordar el considerant 60 de l'RGPD que preveu:

(60) Los principios de tratamiento leal y transparente exigen que se informe al interesado de la existencia de la operación de tratamiento y sus fines. El responsable del tratamiento debe facilitar al interesado cuanta información complementaria sea necesaria para garantizar un tratamiento leal y transparente, habida cuenta de las circunstancias y del contexto específicos en que se traten los datos personales. Se debe además informar al interesado de la existencia de la elaboración de perfiles y de las consecuencias de dicha elaboración.

Així mateix, es proposa afegir el paràgraf: **"També és compatible l'ús d'imatges captades amb fins de seguretat per exercir les potestats d'inspecció i sanció atribuïdes al responsable del tractament."**. En la justificació es posa com a exemple els sistemes de videovigilància en zones controlades i delimitades de contenidors de residus, i s'indica que la compatibilitat s'infereix del dictamen CNS 21/2022. Al respecte d'aquesta al·legació cal fer les consideracions següents:

El dictamen CNS 21/2022, entre d'altres qüestions, conclou que "Tal com ha posat de manifest aquesta Autoritat amb anterioritat en, entre d'altres, els dictàmens CNS 4/2022 o

CNS 42/2021, que es poden consultar al web de l'Autoritat, l'habilitació per al tractament de dades provinents de la videovigilància amb la finalitat apuntada (bon funcionament del sistema de recollida de residus -el qual, com veurem, abasta impedir l'abandonament, l'abocament i, en general, la disposició incontrolada de residus-), a partir de la base jurídica de l'article 6.1.e) de l'RGPD, es pot trobar justificada en les competències que la normativa de règim local atribueix als municipis en matèria de gestió de residus, la normativa sectorial i l'article 22.1 de l'LOPDGDD en la mesura que el sistema de càmeres de videovigilància estigui instal·lat en espais tancats i delimitats, que no siguin la via pública.

A tal efecte, l'Autoritat ha vingut posant com a exemple (com ara, al dictamen CNS 42/2021, citat) àrees de recollida de residus ubicades en espais municipals que no comportin la captació de la via pública, tals com un recinte tancat, alguna dependència, pati o annex d'un edifici municipal, etc.”

D'aquestes consideracions no s'infereix la compatibilitat del tractament, sinó que s'analitza la licitud del tractament per a una finalitat concreta com seria el bon funcionament del sistema de recollida de residus. Aquest tractament, a més del principi de licitud ha de complir la resta de principis i obligacions previstes al RGPD, entre els quals, l'esmentat de tractament lleial i transparent. Si l'ajuntament es planteja la instal·lació d'un sistema de videovigilància per a la seguretat de les instal·lacions i el bon funcionament del sistema de recollida de residus i, si escau la investigació i sanció de conductes que vulnerin la normativa de residus, ha d'informar prèviament als usuaris de les instal·lacions d'aquesta finalitat del sistema de videovigilància.

En definitiva, d'acord amb les consideracions efectuades es proposa **desestimar** l'al·legació relativa a la modificació de l'article 6 del projecte de circular.

5. “5) Art. 7.1:

- Redactat actual:

1. El tractament de la imatge, i especialment de la veu, de les persones físiques amb finalitats de vigilància només es pot considerar proporcionat quan sigui adequat i necessari per a assolir la finalitat perseguida. Només es pot optar per mesures de videovigilància si la finalitat del tractament no es pot obtenir amb altres mitjans que resultin menys intrusius per als drets i les llibertats fonamentals de les persones.

El factor econòmic no ha de ser l'únic element a tenir en compte per analitzar la proporcionalitat i la conveniència d'establir un sistema de videovigilància.

Aquest mateix principi d'intervenció mínima també s'ha d'aplicar en la selecció de la tecnologia emprada, els lapsos temporals de gravació i en la determinació de les condicions de conservació i accés a les imatges.

- Redactat proposat:

1. El tractament de la imatge, i especialment de la veu, de les persones físiques amb finalitats de vigilància només es pot considerar proporcionat quan sigui adequat i necessari per a assolir la finalitat perseguida. Només es pot optar per mesures de videovigilància si la finalitat del tractament no es pot obtenir, **sense exigir esforços desproporcionats**, amb

altres mitjans que resultin menys intrusius per als drets i les llibertats fonamentals de les persones.

El factor econòmic no ha de ser l'únic element a tenir en compte per analitzar la proporcionalitat i la conveniència d'establir un sistema de videovigilància.

Aquest mateix principi d'intervenció mínima també s'ha d'aplicar en la selecció de la tecnologia emprada, els lapsos temporals de gravació i en la determinació de les condicions de conservació i accés a les imatges.

- Motivació:

Es considera adient mantenir, tal com fa l'art. 7.1 de la Instrucció 1/2009, que es pot optar per la videovigilància si la finalitat no es pot obtenir a través d'altres mitjans, sense exigir esforços desproporcionats.

En cas contrari es podria interpretar que sempre hi poden haver mesures menys intrusives, com ubicar un agent de seguretat en cada lloc on hi hauria d'haver una càmera.

VALORACIÓ

Es proposa **acceptar** l'al·legació ja que facilita l'aplicació d'aquest article.

6." 6) Art. 7.3

- Redactat actual:

Pot resultar no-adequada al principi de proporcionalitat: (...)

- Redactat proposat:

2. Pot resultar no-adequada al principi de minimització: (...)

- Motivació:

Se suggereix optar per la terminologia emprada per l'RGPD."

VALORACIÓ

Es proposa **acceptar** l'al·legació efectuada en la mesura que la terminologia emprada pel l'RGPD utilitza el concepte "principi de minimització". En qualsevol cas, no es pot obviar que la proporcionalitat, es una dimensió més del principi de minimització, i aquesta dimensió del principi de minimització té especial transcendència en l'àmbit de la videovigilància, ja que es centra en determinar la necessitat de la mesura (valorar que la mesura és justificada, idònia i necessària).

7. “7) Art. 7.4:

- Redactat actual:

(...) En l'àmbit laboral la gravació de veus al lloc de treball s'admet únicament quan siguin rellevants els riscos per a la seguretat de les instal·lacions, els béns i les persones derivats de l'activitat que es dugui a terme al centre de treball i sempre respectant el principi de proporcionalitat, el d'intervenció mínima i les garanties que preveu la normativa de protecció de dades. (...)

- Redactat proposat:

(...) En l'àmbit laboral la gravació de veus al lloc de treball s'admet únicament quan siguin rellevants els riscos per a la seguretat de les instal·lacions, els béns i les persones derivats de l'activitat que es dugui a terme al centre de treball i sempre respectant el principi de **minimització**, el d'intervenció mínima i les garanties que preveu la normativa de protecció de dades. (...)

- Motivació:

Se suggereix optar per la terminologia emprada per l'RGPD

VALORACIÓ

Es proposa **rebutjar** l'al·legació perquè la instrucció reproduïx el literal de l'article 89.3 de l'LOPDGDD. S'ha d'entendre que la LOPDGDD ha volgut destacar aquí la vesant de proporcionalitat de la mesura dintre del principi de minimització de dades.

8. “Art. 8.2:

- Redactat actual:

2. Als tractaments en matèria de videovigilància no els és d'aplicació l'obligació de bloqueig prevista a l'article 32 de la Llei orgànica 3/2018.

- Redactat proposat:

2. Als tractaments en matèria de videovigilància no els és d'aplicació l'obligació de bloqueig prevista a l'article 32 de la Llei orgànica 3/2018. El responsable pot conservar bloquejades les imatges i, si escau, les veus, quan consideri que poden resultar necessàries per a l'exigència de possibles responsabilitats derivades del tractament.

- Motivació:

Tal com indica el dictamen CNS 26/2019, “Tot i que per aplicació de l'article 22.3 de l'LOPDGDD el responsable no estaria obligat a bloquejar les imatges enregistrades un cop ha transcorregut el termini, no s'ha d'excloure la possibilitat que el bloqueig sigui pertinent, en determinats casos, mentre no hagin prescrit les responsabilitats concurrents, relacionades amb les imatges.”

Per exemple, si les imatges capten un accident que pot ser objecte d'una reclamació de responsabilitat patrimonial, el responsable necessitaria disposar de les imatges per defensar-se (supòsit que no encaixaria en l'art. 8.1.b de la Circular).

En tot cas, la voluntat pretesa amb el redactat proposat és que, si bé no és exigible el bloqueig, es reconegui explícitament que si el responsable ho considera adient per a les finalitats descrites a l'article 32 LOPDGDD, pot bloquejar les imatges.

VALORACIÓ

L'article 22.3 de la LOPDGDD estableix que " Nos será de aplicación a estos tratamientos la obligación de bloqueo prevista en el artículo 32 de esta ley orgánica".

Sembla clara la voluntat del legislador d'excloure aquesta obligació en els tractaments de videovigilància.

Per altra banda, aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar el termini de conservació de les dades de videovigilància al [Dictamen 25/2023](#), en el qual es conclou que:

"En la consulta també es planteja si, en cas de ser procedent la conservació de les imatges en algun dels supòsits plantejats, seria possible aplicar-ne el bloqueig i, si no fos possible, si cabria alguna alternativa.

Amb caràcter general, la supressió de les dades personals, quan és pertinent, no equival necessàriament a l'esborrat o la destrucció de la informació personal, sinó al seu bloqueig (article 32.1 LOPDGDD), el qual consisteix en "la identificación y reserva de los mismos, adoptando medidas técnicas y organizativas, para impedir su tratamiento, incluyendo su visualización, excepto para la puesta a disposición de los datos a los jueces y tribunales, el Ministerio Fiscal o las Administraciones Públicas competentes, en particular de las autoridades de protección de datos, para la exigencia de posibles responsabilidades derivadas del tratamiento y solo por el plazo de prescripción de las mismas" (article 32.2 LOPDGDD).

En el cas concret dels tractaments d'imatges amb fins de videovigilància per preservar la integritat de persones i béns el legislador ha establert (article 22.3 LOPDGDD) que no procedeix el seu bloqueig, sinó pura i simplement la seva supressió efectiva o esborrat físic un cop assolit el termini màxim d'un mes ("No será de aplicación a estos tratamientos la obligación de bloqueo prevista en el artículo 32 de esta ley orgánica").

Dit això, cal tenir en consideració que en aquells casos en què s'ha considerat o es pogués considerar (fonament jurídic anterior) que la conservació de les imatges per TMB més enllà del termini màxim d'un mes podria trobar suficient habilitació legal en la concurrència d'alguna de les bases jurídiques de l'article 6 de l'RGPD, a la vista de la finalitat a què pogués respondre el seu tractament ulterior, la supressió de les dites imatges no seria pertinent, atès que aquesta informació resultaria necessària per assolir la finalitat pretesa amb el tractament en qüestió. Conseqüentment, tampoc seria procedent el seu bloqueig.

Això no treu que (...), com a responsable del tractament, hagi d'adoptar les mesures de seguretat tècniques i organitzatives escaients per garantir que només tindran accés a les imatges aquelles persones que així ho requereixin per a l'exercici de les funcions que

tenen assignades, en atenció a la finalitat pretesa en cada cas, així com per garantir que no s'empraran per a d'altres finalitats diferents a la que motiva el seu tractament (articles 5.1.b), 5.1.f) i 24 RGPD).”

No sembla oportú establir amb caràcter general a la circular la possibilitat de bloqueig de les dades de videovigilància quan la LOPDGDD expressament l'exclou.

Per tot l'exposat es proposa **rebutjar** la proposta efectuada.

9. “9) Art. 8.3:

- Redactat actual:

3. Quan, accidentalment, es captin imatges o veus en circumstàncies que comportin la seva il·licitud, s'han de suprimir de manera immediata tan bon punt se'n tingui coneixement.

- Redactat proposat:

El mateix.

- Motivació:

Es proposa ubicar aquest apartat a l'article 5 de la Circular, que està dedicat a la licitud del tractament.

VALORACIÓ

Es proposa **rebutjar** l'al·legació perquè es considera que el seu contingut sistemàticament està vinculat a la conservació de les imatges.

10. “10) Art. 8.4:

- Redactat actual:

4. Quan no es pugui atendre una sol·licitud d'accés abans que transcorri el termini de conservació de les imatges o veus, s'ha de conservar una còpia de les imatges afectades fins que es lliurin a la persona afectada o, en cas de desestimació, fins un termini de dos mesos des que es notifiqui la denegació de la sol·licitud.

- Redactat proposat:

4. Quan no es pugui atendre una sol·licitud d'accés **o limitació** abans que transcorri el termini de conservació de les imatges o veus, s'ha de conservar una còpia de les imatges afectades fins que es lliurin a la persona afectada **o s'acordi la limitació** o, en cas de desestimació, fins un termini de **tres** mesos des que es notifiqui la denegació de la sol·licitud.

- Motivació:

L'exercici del dret de limitació pot tenir lloc en el cas que les dades s'hagin de suprimir (art. 18.1.b RGPD) o quan la persona necessita les dades per formular, exercir o defensar-se de reclamacions (art. 18.1.c RGPD).

Per tant, seria recomanable preveure que es conservin les dades també quan s'exerceix el dret de limitació. De fet, en el PT 35/2021 s'abordà l'exercici del dret de limitació en relació amb les imatges captades per unes càmeres (se sol·licitava la seva conservació més enllà del termini de conservació de les imatges).

D'altra banda, es proposa ampliar el termini de conservació de 2 a 3 mesos. Si bé és cert que la resolució denegatòria podria ser susceptible d'un recurs contenciós administratiu, que s'ha d'interposar en el termini de 2 mesos, és altament probable que l'òrgan judicial comuniqui la interposició del recurs més enllà de 2 mesos, per la qual cosa seria adient preveure un termini superior com ara 3 mesos.

VALORACIÓ

En la mesura que la proposta seria més garantista per als drets dels possibles interessats es proposa **acceptar** l'al·legació.

Així mateix, revisat l'article 8, es considera oportuna la introducció d'una modificació en el seu redactat per tal de garantir que el responsable del tractament conservi les imatges en els casos de sol·licituds d'accés, durant el termini necessari per a atendre aquesta sol·licitud i, en cas de denegació de l'accés durant el termini de reclamació davant de l'Autoritat de Control.

A tal efecte es proposa introduir una nova lletra c) a l'apartat 1, amb el redactat següent:

"1. Quan no es pugui assolir la finalitat perseguida sense emmagatzemar les imatges, el període de conservació no ha de ser superior al que resulti necessari per donar compliment a la finalitat de vigilància per a la qual les dades han estat recollides o enregistrades. En qualsevol cas, les gravacions han de ser suprimides en el termini màxim d'un mes des de la seva captació, llevat que hagin de conservar-se per:

- a) Acreditar la comissió d'actes que atemptin contra la integritat de les persones, béns o instal·lacions. En aquests casos les gravacions s'han de posar a disposició de les autoritats competents en un termini màxim de setanta-dues hores des que es tingui coneixement de la seva existència.
- b) Exigir les responsabilitats escaients.
- c) Atendre les sol·licituds d'accés o limitació en els termes previstos a l'apartat 4 d'aquest article.**

(...)

4. Quan no es pugui atendre una sol·licitud d'accés **o limitació** abans que transcorri el termini de conservació de les imatges o veus, s'ha de conservar una còpia de les imatges afectades fins que es lliurin a la persona afectada o, en cas de desestimació, fins un termini de **tres** mesos des que es notifiqui la denegació de la sol·licitud.”

11. “11) Art. 15.a).

- Redactat actual:

a) Les imatges o veus enregistrades i, si escau, les elaboracions posteriors que se n'hagi fet.

Si l'accés afecta també imatges o veus de terceres persones, llevat que es compti amb el seu consentiment, l'accés requereix la prèvia anonimització de les imatges i les veus d'aquestes amb qualsevol mitjà que n'impedeixi la identificació, com per exemple l'emascament. Quan l'anonimització exigeixi esforços desproporcionats en atenció al lapse temporal enregistrat o l'elevat nombre de terceres persones afectades, el responsable pot sol·licitar que es redueixi el període de gravació al qual es pretengui tenir accés.

- Redactat proposat:

a) Les imatges o veus enregistrades i, si escau, les elaboracions posteriors que se n'hagi fet.

Si l'accés afecta també imatges o veus de terceres persones, llevat que es compti amb el seu consentiment, l'accés requereix la prèvia anonimització de les imatges i les veus d'aquestes amb qualsevol mitjà que n'impedeixi la identificació, com per exemple l'emascament. Quan l'anonimització exigeixi esforços desproporcionats en atenció al lapse temporal enregistrat o l'elevat nombre de terceres persones afectades, el responsable **pot requerir la persona sol·licitant per tal que redueixi** el període de gravació al qual es pretengui tenir accés a un màxim de 30 minuts.

- Motivació:

Si l'anonimització exigeix esforços desproporcionats no s'hauria de sotmetre a la voluntat de la persona sol·licitant si es vol reduir el període de gravació al qual es vol tenir accés, perquè si no ho vol continuarà sent una tasca desproporcionada.

Per aquest motiu es proposa que el responsable pugui limitar el període d'accés a un temps adequat (es proposa 30 minuts, tenint en compte que la persona ha de concretar l'hora en què la seva imatge va poder ser captada en franges no superiors a 2 hores) i que la persona sol·licitant pugui escollir els 30 minuts (dins la franja indicada en la seva sol·licitud) als quals vol accedir.

Una altra opció seria deixar clar que si la persona no accepta la reducció del període de gravació al qual inicialment volia accedir, la sol·licitud pot ser considerada excessiva, per la qual cosa es pot cobrar un cànon o negar-se a actuar d'acord amb l'article 12.5 de l'RGPD. No obstant, la primera opció és més favorable a l'exercici del dret d'accés.

VALORACIÓ

Tot i que es considera oportuna l'apreciació, en la mesura que la proposta pot resoldre la problemàtica en relació amb els supòsits en què l'anonimització exigeix esforços desproporcionats, no sembla que es pugui fixar un termini amb caràcter general ja que aquest pot variar en funció de les circumstàncies concretes de cada cas. D'acord amb això, es proposa acceptar parcialment l'al·legació, però en lloc de fixar un termini de 30 minuts establir que aquest període sigui el mínim necessari per a assolir la finalitat perseguida.

Per tant, es proposa la redacció següent:

a) Les imatges o veus enregistrades i, si escau, les elaboracions posteriors que se n'hagi fet.

Si l'accés afecta també imatges o veus de terceres persones, llevat que es compti amb el seu consentiment, l'accés requereix la prèvia anonimització de les imatges i les veus d'aquestes amb qualsevol mitjà que n'impedeixi la identificació, com per exemple l'emascament. Quan l'anonimització exigeixi esforços desproporcionats en atenció al lapse temporal enregistrat o l'elevat nombre de terceres persones afectades, el responsable **pot requerir la persona sol·licitant per tal que redueixi el període de gravació al qual es pretengui tenir accés al mínim necessari per a assolir la finalitat perseguida.**

12. "12) Art. 16.2:

- Redactat actual:

2. Per tal de donar compliment al que preveu la lletra a) de l'apartat anterior, quan s'alterin o distorsionin les imatges o veus s'ha de guardar còpia de la gravació original o disposar d'un mecanisme de recuperació de la informació original. L'alteració o distorsió ha de quedar reflectida al registre d'incidències, amb indicació del període afectat i el motiu.

- Redactat proposat:

2. Per tal de donar compliment al que preveu la lletra a) de l'apartat anterior, quan s'alterin o distorsionin les imatges o veus s'ha de guardar còpia de la gravació original o disposar d'un mecanisme de recuperació de la informació original.

- Motivació:

Es proposa suprimir la darrera frase, atès que el seu redactat (previst en l'art. 14.2 de la Instrucció 1/2009) estava inspirat en les mesures de seguretat previstes al RD 1720/2017. En tot cas, l'alteració o distorsió no sembla que encaixi en el concepte d'incidència.

VALORACIÓ

Certament el registre d'incidències deriva de la normativa anterior al RGPD i la LOPDGDD, en qualsevol cas de la normativa vigent es deriva l'obligació de documentar els tractaments, que es duguin a terme, d'acord amb els principis de responsabilitat proactiva i d'exactitud. Per tant, es considera oportú mantenir aquesta obligació de documentar les distorsions que es puguin fer de les imatges i les veus, però suprimir la referència al registre d'incidències.

En aquest sentit, es proposa **acceptar parcialment** l'al·legació.

Per altra banda, a la llum d'aquesta apreciació, s'ha revisat el redactat d'aquest apartat i sembla més correcta la redacció següent:

“2. Quan es doni el supòsit previst a la lletra a) de l'apartat anterior, s'ha de guardar còpia de la gravació original o disposar d'un mecanisme de recuperació de la informació original. L'alteració o distorsió ha de quedar degudament documentada, amb indicació del període afectat i el motiu.”

13. “ 13) Art. 21 (apartats 1 i 2):

- Redactat actual:

1. Quan el tractament no tingui com a finalitat la prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals o execució de sancions penals, incloses la protecció i prevenció davant les amenaces contra la seguretat pública, l'exercici dels drets d'accés i supressió d'imatges o veus tractades per càmeres sotmeses a la legislació sobre videovigilància de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra o les policies locals de Catalunya es regeix per la seva normativa específica.

2. Els drets de limitació del tractament, rectificació i oposició en relació amb imatges captades per les càmeres de les què són responsables els cossos policials esmentats s'exerceixen d'acord amb el que estableix el Reglament 2016/679 com també pel que estableix la present Circular.

- Redactat proposat:

1. Quan el tractament no tingui com a finalitat la prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d'infraccions penals o execució de sancions penals, incloses la protecció i prevenció davant les amenaces contra la seguretat pública, els drets s'exerceixen d'acord amb el que estableix el Reglament 2016/679 com també pel que estableix la present Circular.

- Motivació:

Es proposa aglutinar els apartats 1 i 2.

La redacció original de l'apartat 1 s'inspira en els articles 9.2 de la LO 4/1997 i 15 del Decret 134/1999.

No obstant, es considera que si la finalitat del tractament no persegueix ninguna de les finalitats descrites en aquell apartat (prevenció, detecció, investigació...), aquest es regiria conforme l'RGPD. De fet, les finalitats previstes a la LO 7/2021 (art. 1) engloben les finalitats descrites a la LO 4/1997 (art. 1) i el Decret 134/1999 (art. 1).

És cert que el Decret 78/2010 preveu altres finalitats (per exemple les previstes a l'art. 1.2.c), però aquestes cal interpretar que queden fora del que estableix la LO 4/1997 i la LO 7/2021, per la qual cosa s'haurien de regir per l'RGPD.

VALORACIÓ

Es consideren oportunes les al·legacions efectuades i la motivació i es proposa **acceptar-les** i incorporar-les al text de la circular.

14. Per escrit de data 28 de març de 2025, el Sr. Oriol Valencia, presenta una nova al·legació en els termes següents:

“Incloure un precepte referent al tractaments d’imatges i veus captades per les administracions penitenciàries.

La Circular inclou un precepte (art. 21) dedicat a les “Imatges i veus captades per les Forces i Cossos de Seguretat”.

Per la seva singularitat i amb l’objectiu d’aclarir el règim aplicable als tractaments d’imatges i veus mitjançant càmeres per part de les administracions penitenciàries, també es proposa incloure un precepte específic referent a aquests tractaments.

En aquest sentit, els tractaments d’imatges i veus mitjançant càmeres efectuats per les administracions penitenciàries s’haurien de subjectar a l’RGPD, l’LOPDGDD i la Circular.

Certament la LO 7/2021 inclou les administracions penitenciàries en el concepte d’autoritat competents a efectes d’aquesta norma (art. 4). Ara bé, la Secció 2a del Capítol II de la LO 7/2021 porta per títol “Tratamiento de datos personales en el ámbito de la videovigilancia por Fuerzas y Cuerpos de Seguridad”. Per tant, els preceptes 15 a 19 només regulen els tractaments d’imatges efectuats per les Forces i Cossos de Seguretat, de manera que no són d’aplicació a les administracions penitenciàries ni a la resta d’autoritats competents de l’art. 4 LO 7/2021.

Al seu torn, la LO 4/1997 i el Decret 134/1999 tampoc es refereixen a les administracions públiques.

En definitiva, no és d’aplicació la normativa sectorial sobre videovigilància policial als tractaments d’imatges i veus efectuats per les administracions penitenciàries.

- Redactat proposat:

El tractament d’imatges i veus mitjançant càmeres o sistemes de videovigilància per part de les administracions penitenciàries se subjecta al previst al Reglament 2016/679, la Llei orgànica 3/2018 i aquesta Circular.”

VALORACIÓ

La disposició addicional primera de la Llei Orgànica 7/2021, de 26 de maig, de protecció de dades personals tractats per a finalitats de prevenció, detecció, investigació i enjudiciament d’ infraccions penals i d’execució de sanciones penals. estableix:

“1. El tratamiento de los datos personales procedentes de las imágenes y sonidos obtenidos mediante la utilización de cámaras y videocámaras por las Fuerzas y Cuerpos

de Seguridad, por los órganos competentes para la vigilancia y control en los centros penitenciarios y para el control, regulación, vigilancia y disciplina del tráfico, para los fines previstos en el artículo 1, se regirá por esta Ley Orgánica, sin perjuicio de los requisitos establecidos en regímenes legales especiales que regulan otros ámbitos concretos como el procesal penal, la regulación del tráfico o la protección de instalaciones propias.

2. Fuera de estos supuestos, dichos tratamientos se regirán por su legislación específica y supletoriamente por el Reglamento (UE) 2016/679 y por la Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre.”

D'acord amb l'establert per aquesta disposició addicional, el règim jurídic aplicable al tractament de les dades provinents de les imatges i sons obtinguts mitjançant la utilització de càmeres i videocàmeres, pels òrgans competents per a la vigilància i control dels centres penitenciaris, dependrà de les finalitats del tractament. Si es tracta d'una finalitat de prevista a l'article 1 de la LO 7/2021 resulta d'aplicació aquesta norma i, en cas contrari resultarà d'aplicació RGPD.

En el cas de l'administració penitenciària sembla clar que si els tractaments de videovigilància afecten directament a les persones privades de llibertat i estiguin relacionades amb l'execució penal és d'aplicació la LO 7/2021.

Per tant, es proposa **desestimar** l'al·legació.

Vist-i-plau

Dolors Priego Garcia
Responsable d'Assessorament Jurídic
en Matèria d'Accés a la Informació

Xavier Urios Aparisi
Cap de l'Assessoria Jurídica